Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

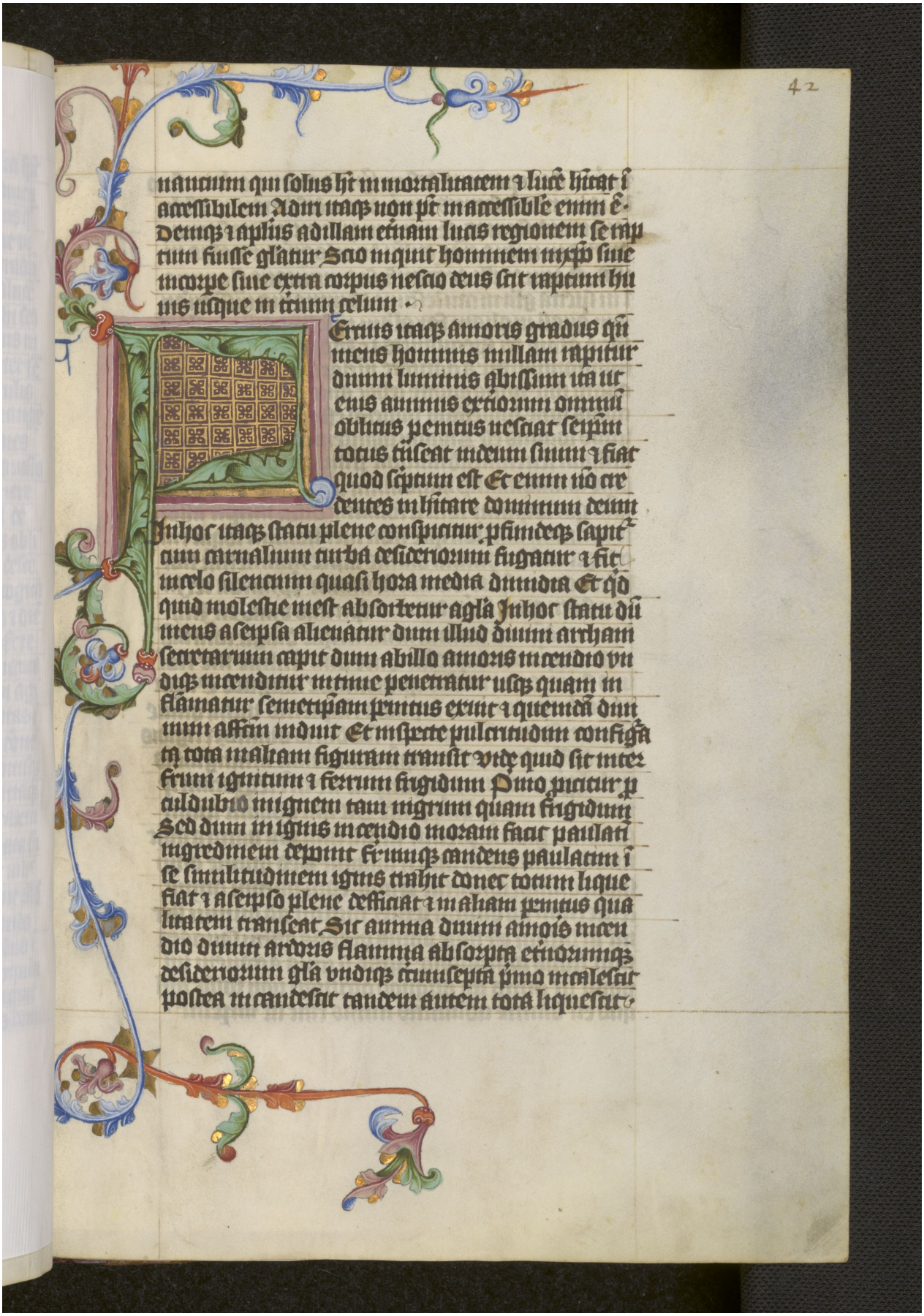

42

manum qui solus hic in mortalitatem ¶ lucem habitat i
accessibilem Adhuc itaque non pt in accessible esse
Deinque ¶ aplius ad illam etiam lucis regionem se rapt
tum fuisse glatur Sed inquit hominem nescio sive
in corpore sive extra corpus nescio deus scit raptum hu
mus usque in tertium celum ¶

Ecce itaque amoris gradus qui
menis hominis nullam rapitur
dum luminis abissum ita ut
enis animus exterorum omnium
oblitus penitus nesciat seipsum
totus tuscat in deum suum ¶ fiat
quod scptum est Et erunt duo ca
denes in hitare dominum deum
Inhoc itaque statu plene conspiratur pfundeque sapie
tum carnalium turba desideriorum fugatur ¶ fit
in celo silentium quasi hora media diuinda Et qd
quod molestie inest absorbetur a gla Inhoc statu di
menis a seipsa alienatur dum illud diuinum archam
secretarum capit dum a illo amoris incendio vn
diqs incenditur intime penetratur usque quam in
flamatur semetipsam penitus exinit ¶ quemda dum
mum affectum induit Et in specie pulcritudinis configu
ta tota in aliam figuram transit vide quid sit inter
ferum ignitum ¶ ferrum frigidum Primo patitur p
aulatim ignem tam ingrum quam frigidum
Sed dum in ignis incendio moram facit paulati
ingredinem depinit ferrumque candens paulatim i
se similitudinem ignis trahit donec totum ligue
fiat ¶ a seipso plene deficiat ¶ in aliam penitus qua
litatem transeat Sic anima diuinum amoris incen
dio diuini ardoris flamma absorpta etiamque
desideriorum gla vndique circumseptam primo incalescit
postea incandescit tandem autem tota ligquescit